

PORTA OBERTA

Catalunya 3.0 serà global o no serà!

GRUP HAYEK
www.hayekweb.com

Thomas L. Friedman analitza, en el seu recent llibre *The world is flat: A brief history of the Twenty-first century*, l'evolució històrica dels processos globalitzadors, el seu impacte, els elements clau de l'actual fase de globalització i les seves previsible conseqüències en el futur.

La Globalització 1.0 es produeix ja fa uns segles, en el procés de descobrir el món per part dels grans imperis europeus. La Globalització 2.0 arriba fins finals del segle XX, i és principalment econòmica, i els seus actors destacats són les grans multinacionals.

Actualment estem en la fase Globalització 3.0, en què els individus i les petites unitats polítiques subestamentals, com el cas de Catalunya, o grups de ciutadans diversos, podran desenvolupar tot el seu potencial de futur. És, en definitiva, una veritable revolució social i humana, a banda de tecnològica, de la qual encara no hem percebut del tot la intensitat, i en què s'obren nous escenaris per als nostres reptes i ambicions si som prou llestos com a col·lectivitat per usar els nostres recursos correctament.

Qualsevol ocasió és oportuna per comprovar que estem en un d'aquells moments històrics en què tot passa de manera ràpida, i ferma, i es produeixen moviments, en els nostres fonaments, molt forts i d'àmbit mundial que ens afecten i modifiquen el nostre terreny de joc com a ciutadans i com a país. És la plena vigència del diàleg Globalitat/Identitat. Passejant per les universitats, pels aeroports, pel centre de les ciutats, etc., es descobreix intensament que el món està canviant: els nous costums, les noves maneres de relacionar-se, els nous actors internacionals emergents, l'impacte de la immigració, l'economia global, etc.

L'entorn dels joves

Només cal parlar amb joves de la generació Global 3.0, en què els MP3, Internet, la Play Station, Linux, el mòbil, *wireless*, etc. són els elements del seu entorn habitual, així com també la defensa de la pau, els drets humans, l'aprofundiment democràtic, i la llibertat.

Els nous condicionants estan definint un nou terreny de joc, amb noves influències, nous poders, nous sectors emergents i, evidentment també, encara que a vegades amaguem el cap sota terra com l'estruc, amb perdedors, societats que van cap enrere, que no saben afrontar els nous reptes, confoses, compleants.

La complaença mai ha estat bona consellera, però quan el món es mou ràpid, i hi ha una creixent incertesa, la compla-



El port de mercaderies al riu Huangpu, a Xangai

ença, a banda de perillosa, és un desastre i és fruit sols de la por de moure fitxa. En definitiva, es produeix quan el conservadorisme, tant d'esquerres com de dretes, tant mediambientalista com econòmic, s'imposa a la modernització! Fals progressisme d'aquells que sols volen protegir els beneficis assolits i que no es moguin res! Encara que no es vulgui, el món es mou, el món es fa petit i un de sol, així és la vida i l'evolució! Passin uns dies a Xangai per veure si es mou o no. Podran veure la seva activitat productiva i immobiliària. O poden també anar a Seattle, passejar pel seu port, anar al districte internacional i, a banda d'una gran ciutat, veuran com tot es mou! El volum (ordenat) de mercaderies amunt i avall, oportunitats per tot arreu, joves professionals amb ganes de transformar la realitat i de liderar, etc.

Els problemes actuals

Aquí és on ens juguem les castanyes i el nostre futur! I no en debats i anàlisis enfocats en models caducs, que dia a dia la realitat, que és tossuda, s'encarrega de demostrar que són perfectament ineficaces. L'envelliment de la població, problemes amb la immigració, crisi de l'Estat de benestar, educació deteriorada, mercat laboral rígid, manca de mobilitat, problemes laborals i d'habitatge, males comunicacions i precàries infraestructures, desprestigi de "lo públic", etc.

En determinats llocs del planeta es viu no sols del passat i del present immediat, sinó que es viu i es pensa en clau de futur. Es mira cap a l'horitzó no només des de la distància sinó per tractar d'influenciar-lo i definir-lo. És en aquest terreny i aquestes coordenades on hem d'analitzar què ens està passant. Cap on va Catalunya? ¿On se situa en el nou escenari Catalunya com a so-

cietat i com a economia? Aquí no val només parlar de plans de coordinació, d'ajuts governamentals a l'exportació, de petits ajustos del mercat laboral, de subvencions públiques, parlar constantment de la Xina, de més proteccionisme, i de discursos políticament correctes, en definitiva, perspectives de curta volada.

Solucions estructurals

Calen solucions reals i estructurals que permetin situar-nos en el nou escenari mundial no només com un actor punter, sinó també com un espai generador i catalitzador de la nova realitat. Cal fer una aposta de país ferma per als sectors amb alt valor afegit, i potenciar la formació de qualitat, i no l'ensenyament mediocre, per tal d'orientar-nos correctament en un món global. Cal passar del políticament correcte al socialment útil!

Catalunya i Europa pateixen els mateixos símptomes, perquè formen part de la mateixa realitat. Els recents debats sobre el referèndum de la Constitució europea són un signe clar d'aquesta manca d'il·lusió en el futur, que està instal·lada al Vell Continent, preocupat obstinadament a criticar la superpotència americana, i no a donar respostes útils als seus ciutadans.

El problema és que no sabem quin futur volem, o no som capaços d'afrontar els canvis necessaris per poder gaudir d'aquest futur en les millors condicions. Al final del camí el resultat és el mateix, la manca d'adaptació a la nova realitat Global 3.0, i, per tant, les limitacions de futur que patiran les noves generacions de catalans, si no som prou valents, ara, d'agafar el timó i hissar les veles!

En un món pla, on se'ns requereix córrer de pressa, no adormir-nos, esforçar-nos per tal d'arribar a l'hora al lloc assignat. Catalunya, desperta!



Factoria del grup Argal a la població lleidatana de Miralcamp

Argal crea 30 llocs de treball a la nova planta d'embotits de Miralcamp

El grup alimentari ha destinat 9 milions a ampliar la factoria

Mònica Borrell
LLEIDA

La nova planta de llescats que el grup alimentari Argal ha posat en marxa a la factoria de Miralcamp (Pla d'Urgell) ha suposat la creació de 30 llocs de treball. Aquesta instal·lació, que va iniciar la seva activitat el tercer trimestre d'aquest any, ha suposat una inversió global de nou milions d'euros.

Aquesta nova planta, que compta amb vuit línies de producció, té una capacitat de transformació de set milions de quilos de productes càrnics i embotits a l'any. L'objectiu de la companyia és crear una categoria forta en la gamma de llescats i xarcuteria. Per aquest motiu, segons va informar l'empresa, la instal·lació s'ha dotat amb tecnologia puntera en el tall i envasat de productes càrnics. Així, cada línia de producció compta amb sales blanques proveïdes de sistemes de ventilació independents, amb tractament i filtració d'aire. Per a la construcció, l'empresa càrnia Argal ha realitzat durant el 2005 una inversió de quatre milions d'euros, que s'afegeixen als cinc milions invertits en una primera etapa que va del 2002 al 2004.

D'altra banda, al mes de setembre entrarà en funcionament la nova fàbrica per a productes ibèrics que Argal ha construït a Frenegal de la Sierra (Badajoz). L'empresa hi ha destinat una inversió de deu milions d'euros, amb una superfície total de 10.000 m², per millorar la curació i l'assecat dels pernills i embotits.

Argal va destacar l'aposta que l'empresa ha fet durant els últims anys per incrementar la seva inversió en R+D, partida a la qual destina anualment 1,2 milions d'euros, amb la incorporació de noves tècniques de producció i nous formats de presentació. La firma també insisteix que la qualitat dels seus productes té molt a veure amb

Les vuit línies de producció de Lleida s'han dotat de tecnologia punta per al tall i envasat de productes càrnics

la implicació de la marca en tot el procés de producció, que permet garantir un millor resultat del producte final.

La companyia, que és la tercera del sector dels elaborats càrnics, va tenir el 2004 una facturació de 127 milions d'euros, amb un augment anual del 10,6%. Fonts de la firma van indicar que la capacitat de producció de la marca ha augmentat un 11,6% respecte al 2003 i ha assolit les 32.500 tones de producte. Argal compta amb 16.000 punts de venda a tot Espanya.

La companyia, fundada el 1914, té una plantilla de 700 treballadors i fàbriques a Miralcamp (Lleida), Lumbier (Navarra) i Frenegal de la Sierra (Badajoz), i centres logístics a Sevilla, Oviedo, Madrid, Lleida, Santiago, Las Palmas, Tenerife i Mallorca.